

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14945/2024
02.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Никић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је зајенички пуномоћник Небојша Тешић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 370/24 од 11.04.2024. године, у седници одржаној 02.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 370/24 од 11.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 370/24 од 11.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 250/22 од 26.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете у виду измакле користи исплати 217.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.01.2024. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати 157.820,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 370/24 од 11.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучи на основу члана 404. став 1. ЗПП, као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете због изгубљене користи у износу од 217.000,00 динара који се односи на изгубљене субвенције, обзиром да је, по наводима тужбе тужилац са туженим уговорио купопродају оваца али са одложним условом, тако да их тужени формално преузме одмах али да их преведе на своје име, односно на своје газдинство, тек крајем фебруара 2022. године како би тужилац за 2021 годину могао да оствари право на субвенцију од стране Републике Србије у износу од 7.000,00 динара по једном грлу. Како тужени наведени договор није испоштовао, већ је овце пренео у својину, а затим и продао трећем лицу, тако да тужилац у свом стаду више није имао 33 овце, већ 11, није могао да оствари право на напред наведену субвенцију.

Нижестепени судови су закључили да је уговарање одложеног услова као у конкретном случају, да се пренос власништва над продатим овцама одложи како би тужилац на име ових оваца остварио субвенцију, ништаво сходно члану 75. ЗОО којим је прописано да је ништаван уговор у коме је постављен одложни или раскидни услов противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима, а евиденција надлежних државних органа као доказ о власништву мора пратити право стање, па је у конкретном случају тужени учинио оно што је био дужан да учини, а како субвенције могу остварити само власници оваца, то је након њихове продаје могао да их оствари само тужени, па тужилац није претрпео штету његовим кривицом.

Побијана одлука је донета применом одговарајућих одредаба материјалног права, а погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Питања на која се ревизијом указује нису од општег интереса, нити питања која су од значаја за равноправност грађана, а пошто одлука о тужбеном захтеву у парницама са правним основом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, следи да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 2. ЗПП.

Из тог разлога је Врховни суд одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе чл. 404. ст. 2 ЗПП-а.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу ради накнаде штете 14.02.2022. године, а вредност предмета спора је 217.000,00 динара.

Како је ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**